Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

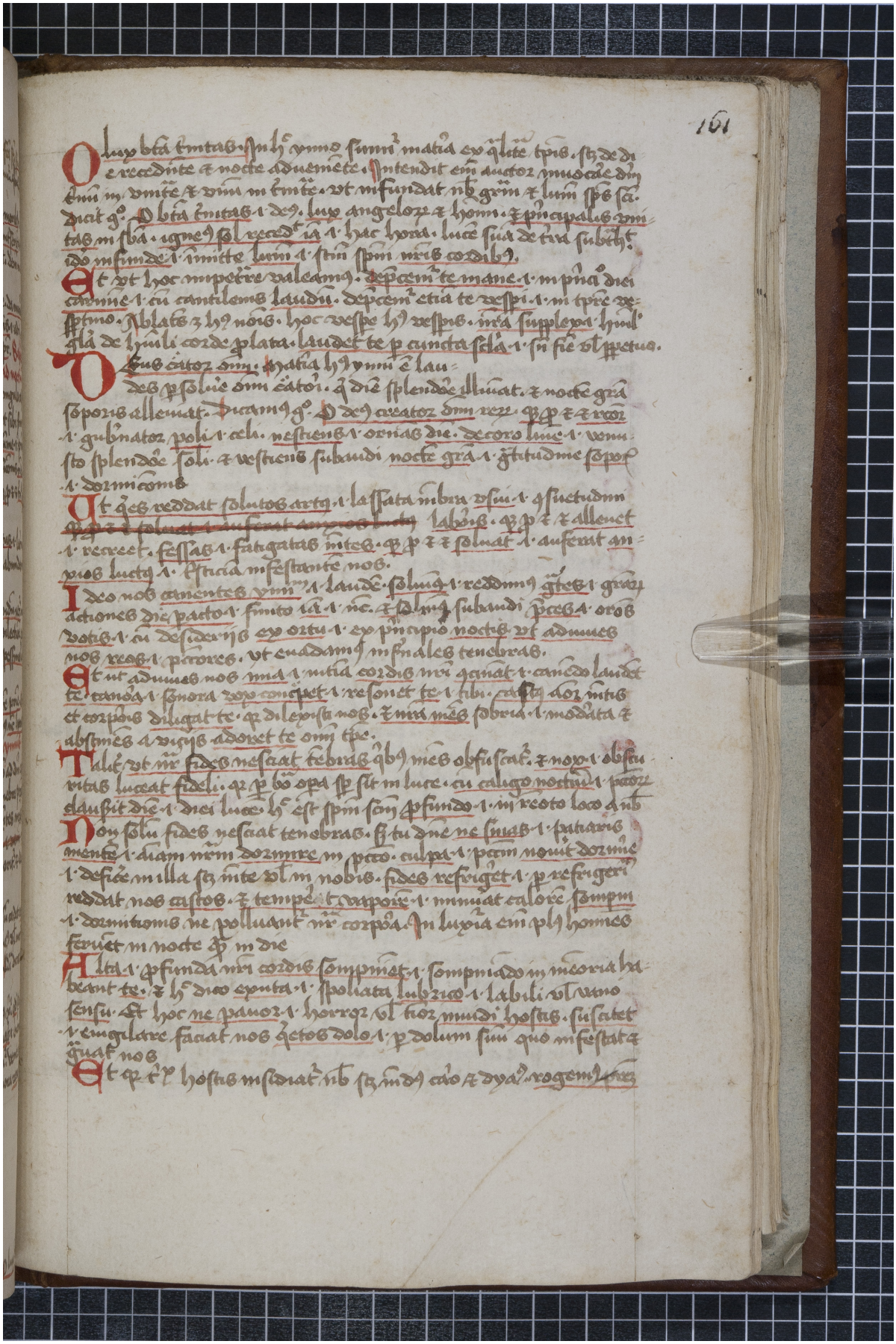

161

O lux bta trinitas. sn̄ h̄ ymno sumi matiā ex ālte tpis. sz de die recedente et nocte adueniente. Intendit eum auctor musicae dicens in vnitē et vnū in trinitē. vt infundat nb grēm et lūm ſpūs sancti ḡ. O bta trinitas i deo. lux angelorū et hom. et principalis omnis in sua. ignea ſpl recedit ia i hac hora. luce sua de tua subtili do infunde i immitte lūm i stin ſpm nris cordib̄.

Et vt hoc impetrare valeamus. deprcm te mane i in prima diei carmine i cū cantilenis laudū. deprcm etiā te vespi i in tpre vespertino. Iblata z h̄ nobis. hoc vespe h̄ vesperis. ima supplex i humili ālā de humili corde plata. laudet te p cuncta sēla i sin sic vt pretus.

O Eus cātor omn. hymnū h̄ ymni e laudes p solue omn cātori. q die splendide illuminat. et nocte grā soporis allenuat. Ducamus ḡ. O deus creator omn rex. qui p et et regis i gubinator poli i celi. vestiens i ornias die. decoro lume i vestito splendide soli. et vestiens subiundi nocte grā i ignitudine soporis i dormientis.

Ut ges reddat solutos artus i lassata mbra vsui i qui fluctuum ~~qui p et solut i auferat animos luctus~~ labōis. qui p et et alleuet i recreet. fessas i fatigatas mites. qui p et et solutat i auferat animos luctus i asperitate infestante nos.

Ideo nos cantentes ymnum i laude solum i reddimus ānes i gratias actiones die pacto i finito ist i nc. et solum subiundi preces i oras votis i cū desiderio ex ortu i ex principio noctis vt adiuues nos reges i pastores. vt euadamus in finales tenebras.

Et ut adiuues nos ima i mitia cordis mi ganat i cancto laudet te tanda i sonora voce concipet i resonet te i tibi. castus aor mtis et corporis diligat te. qui dilexisti nos. et mi mes sobria i moderata et abstinens a vigis adoret te omni tpe.

Talis vt nr fides nesciat tenebris qbus mes obfuscat. et nox i obscuritas luceat fideli. qui p bō opi ſp sit in luce. cū caligo noctis i pacis claußit die i diei luce. h̄ est ſpm sancti qui infundo i in recto loco cordis.

Non solu fides nesciat tenebras. sed tu dne ne sinas i patiaris mente i diam nrm dormire in peccato culpa i pcm nouit dormire i deficere in illa sz mte vt in nobis. fides refriget i p refrigeri reddat nos castos. et tempe i temporie i minuat calore sompni i dormitionis. ne polluant nr corpora. In luxuria enim plus homines feruet in nocte q̄ in die.

Alta i qui infundis mi cordis sompnum i sompniando in memoria habeant te. et h̄ dno cputa i spoliata lubrico i labili vel vano sensu. Et hoc ne pauor i horror vel timor mundi hostis. insidiatur i eneglare faciat nos ignotos dolo i p dolum sinu quo infestat et ignat nos.

Et qui est hostis insidiat nb sz mundi cao et dyabol rogemus ipsum